

„*Stk. 2.* For så vidt hendes skattepligtige indkomst hidrører fra erhvervsmæssig virksomhed, og denne virksomhed ophører inden 3 måneder efter ægteskabets indgåelse, eller for så vidt indkomsten hidrører fra indtægtsnydelser, der bortfalder i anledning af hendes giftermål, skal hun dog kunne begære, at der med virkning fra begyndelsen af det nærmest efter ægteskabets indgåelse følgende kvartal sker en nedsættelse i hendes ansættelse efter reglen i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 23, jfr. § 28, sidste stykke. Nedsættelsen skal andrage et beløb svarende til de bortfaldne indtægter.“

§ 15.

§ 25, stk. 1 og 3, i lovebkendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 affattes således:

„Ved skatteberegningen stilles som familieforsørgere:

1) gifte mænd, der i medfør af bestemmelsen i § 7, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 sambeskattes med hustruen,

2) skattepligtige, der har børn — herunder stedbørn og adoptivbørn — under 18 år, som enten er hjemmeværende, jfr. § 26, stk. 2, eller som i overvejende grad forsørges af den skattepligtige gennem bidrag til barnets underhold, dog at der herved bortses fra bidrag, som den pågældende kan fradrage i indkomsten i medfør af bestemmelserne i §§ 10 og 11,

3) skattepligtige, der har plejebørn under 18 år,

4) skattepligtige, der bortset fra størrelsen af deres skattepligtige indkomst opfylder betingelserne for at opnå nedslag i skatteansættelsen i medfør af bestemmelsen i § 22.“

„*Stk. 3.* Enker skal, når de første gang ansættes selvstændigt til statskat efter mandens død, stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, selv om de ikke opfylder de i stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, fastsatte betingelser. Hvis en enkes skattepligt indtræder for en del af et skatteår, skal hun

også ved skatteberegningen for det følgende skatteår stilles som familieforsørgere.“

§ 16.

§ 28 i lovebkendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 udgår.

§ 17.

§ 31 i lov om skattefri afskrivninger m. v. (lovebkendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958 som ændret ved lov nr. 256 af 11. juni 1960 og lov nr. 401 af 20. december 1960) affattes således:

„§ 31. Erhvervelse af formuegoder ved arv, arveforskud eller gave sidestilles i denne lov med køb. Som købesum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af arveafgift, gaveafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som købesum det pågældende formuegodes værdi i handel og Wandel på erhvervelsestidspunktet.

Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles i denne lov med salg af de pågældende formuegoder. Som salgssum betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen eller — såfremt denne ikke er afgifts- eller indkomstskattepligtig — værdien i handel og Wandel på overdragelsestidspunktet.“

§ 18.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at lade lovebkendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 optrykke med de ændringer, der er en følge af denne lov. Endvidere bemyndiges finansministeren til at lade lovebkendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958 om skattefri afskrivninger m. v. optrykke med de ændringer, der er en følge af nærværende lov, lov nr. 256 af 11. juni 1960 og lov nr. 401 af 20. december 1960.

Gustav Pedersen.

/ Horn.